

רחל מרחלת על כל העולם

גורודצקי

הגדול

תעלומת הפיסלונים של דיצה חבס

...כתבו סעיטונים שהפסלונים שווים 70 אלף לירות. אני אפילו לא יודעת מה ערכם, כי לא התכוונתי למכור אותם. לא הכל האמינו, כנראה, שהיא קיבלה את היצירות היקרות כמתנה. אשתו של אחתה, למשל.

לסענתה של דיצה אשתו של אחתה היא סתם אשה נקמנית הרוצה להוציא ממנה כסף. יכול להיות שזה בגלל שב אנגליה יש חוק הקובע שאם גפטר נתן מתנה שנתיים-שלוש לפני מותו, המתנה חייבת במסירושה.

...אחנה היה כזה איש נהדר ומקסים, ואני לא אימרת את זה אחרי מותו. הוא היה אמן, ומבין גדול באמנות. עם אשתו באמת לא היו לי קשרים. עד כמה שידוע לי, גם לו לא היו איתה קשרים. עובדה שאף פעם לא הביא אותה לארץ.

...נרמו כאילו אשתו טוענת שהייתי הר מאהבת שלו, וכדי לא לפגוע בכבודו החי ליטה לבטל את התביעה. איזה שטויות! תאיש היה זקן, קרוב לשבעים וחמש. איך יכולתי להיות המאהבת שלו? הוא היה ידיד שלי ושל בעלי.

...ביידי כשאשתו הגישה את התביעה, התקשרתי אל הברכה שלי, שהיא הידועה בציבור של אחד מעורכי-הדין הגדולים ביותר באנגליה, לואורד סיינר. אמרתי לה: את מוכרחה לסדר שסינר יטפל בעניין הזה. היא אמרה לי, מה פיתאום, הוא מתעסק במיליונים, ולא בקטנות! אך בכל זאת סיינר לקח על עצמו את העניין, שלח לאלמנה מיכתב שהוא מייצג אותי ואת בעלי, והיא תיכף ביטלה את הר תביעה.

דיצה חבס רואה את פרשת הפיסלונים כמחוסלת. לדבריה, יש ביריה הוכחות ש קיבלה אותם מאחנה במתנה. היא בזה לרמזיה של האלמנה, כאילו ייתה הר מאהבת של בעלה המנוח, וכל מה שהיא רוצה סעת הוא לשוב אל האלמוניות שלה. אני סתם עקרת-בית, וטוב לי להיות עקרת-בית. בעלי חטף כמה התקפות אלקוס מכל העניין, ולי יש עיגולים שהור רים מתחת לעיניים. או כל מה שאני מבקשת זה שקט. תמשיעשרה וחצי שנים אני נשואה לבעלי עם השנים אספנו יצירות-אמנות. מעולם לא היינו מעורבים בשערוריות. או למה דווקא עשכשו?

בימיו של ד"אק אחנה היתה הגלריה פעילה ביותר. ואחנה, שהיה חבר הנהלת מר זיאון ישראל, אירח בין כתלי הגלריה שלו אמנים ישראלים רבים. דיצה, בתו של ח"כ יוסף תמור, ובעלה ברנך חבס, הכירו את אחנה — לדבריה — באחד מביקוריו הרבים ביישראל. טוענת דיצה: "הכרנו אותו דרך מכרים משותפים, ומייד התיידדנו. אירחנו

דיצה חבס

סתם סיפור על מאהבת

אותו בארץ בכל המובנים. הוא היה בן-בית אצלנו. היה איש בודד מאד, כימעט שלא היו לו ידידים, ולא היה מקורב במיוחד לבני-משפחה. עם אשתו, שהיא אשתו השנייה או השלישית, לא שמר על קשר הדוק במיוחד. בסך-הכל פגשתי אותה פעם אחת, כשהוזמנו לארוחת-ערב בביתם שבסנט ג'ונס ווד. אפילו אנני זוכרת את שמה. פרט לפעם זו, לא ראיתי אותה אף פעם, לא כשהיינו בלונדון ולא כשר אחנה היה ביישראל.

...לפני כשנתיים נסענו, בעלי ואני, לי לונדון, והזמנו את אחנה לארוחת-צהריים. אחרי הארוחה הלכנו לגלריה, והוא נתן לנו במתנה את הפיסלונים יצוקיה-ברונזה של חנה אורלוף, מאנה כץ, רנואר וארליך. מה הייתי צריכה להגיד — לא תודה? הוא באמת נתן אותם מכל הלב. הוא היה איש עדין מאד ויפה-נפש.

...מה אני, איינשטיין? כתבתי ספרים? אני לא מבינה מה אנשים רוצים ממני! מה שקינאה יכולה להביא! מה אני יכר לה לעשות שאני יפה? אם אנשים היו יוהעים כמה קרמים וכמה צבעים עוזרים לי להיות יפה, אולי לא היו מקנאים!

...מה שאני אעשה, שאשמין? שאלבש סמרטוטים? שאהיה מכהעת? אם אני נראית יפה, זה רק בזכות הבעל והילדים שלי. אם אני מתלבשת בצורה שמושכת תשומת-לב, זה בגלל שאני אהבת את זה, ולא בשביל להוציא למישהו את העיניים! או אני לא מבינה מה הסערה הזאת בכוס-המים.

...בסך הכל לא ועברתי שום עבירה! יש חוק הקובע שמכס אינו חל על חברי-אמנות, ואני לא חייבת שום כסף לגלרייה אחנה. קיבלתי את הפיסלונים מידיה של בעלה-הגלריה, ד"אק אחנה, שצירף אליהם מיכתב שבו הוא מאחל לי ולבעלי ליהנות מהם.

דיצה חבס, אחת הנשים היפות בארץ, רותחת מועם. היא אינה מבינה מה רוצים ממנה, ומדוע עשו עניין כזה מפרשת הפיסלונים, שקיבלו — לטענתה — היא ובעלה מ"אק אחנה המנוח, בעל גלריית אחנה הנודעת, השוכנת בגרובנוי סקווייר בלונדון. בשכונתם של שגרירות ארצות-הברית ויפן, ושל מלון אירופה הפופולרי, שבו גרות דיילות אל על.

לא הרחק מהגלריה מתגורר, בדירת-גג, השושה כחצי-מיליון לירות שטרלינג, הארי רקנטון, מבעלי בנק דיסקונט, שהוא בעליו של בניין נוסף בכיכר היקרה. היום נעולים שערי גלריית אחנה, ומעל דלתותיה תלוי שלט המכריז על מכירת המקום, הנאמד בכמה מיליוני לירות. אך

ואם לא די בזה היו שם כמה נערות-זוגו ומשקאות למכס, והעיר הרצליה צהלה וסמחה, שלא לדבר על עשירי תל-אביב וסביבתה.

ואל תשאלו מה פתאום מסיבה בכתם יום של חול, אפשר לחגוג מתי שרוצים? או מאמינים? תשאלו את שולה ועודד גורודצקי.

זו היתה המסיבה בה-הידיעה שהת-קימה בשנה האחרונה ברחבי תל-אביב רבתי, אם לא ברחבי הארץ בכלל. זה מתחיל ב...מי לא היה שם? או דיצה חבס ובעלה ברנך לא היו שם. דיצה טוענת שזה מגעיל אותה, שבתקופה כליכך קשה, כשיש בארץ כל-כך הרבה אנשים שאין להם מה לאכול, מארגנים מסיבות-פאר, והיא אפילו אמרה את זה לבעל המסיבה, עוודד (דידי) גורודצקי

עוודד ושולה גורודצקי
סתם יום של חול

קי, מבעלי חברת אמקור, ולאשתו שולה לבית רחוב, כשהם טילפנו אליה ואמרו לה שלא ידברו איתה, כי לא הופיעה לי-מסיבה.

אבל חוץ מדיצה ומבעלה היו שם, תודה לאל, כולם, כל צמרת התעשיינים הצעיר-רים, כל המתעשרים החדשים למיניהם, כל נערות-הזוהר התורניות המקשטות כל מסיבה, כל מי שהוא משהו ושיש לו גם כסף, והיתה שם גם תימורת, שהני-עימה לשלוש-מאות האנשים שהתכנסו בר-ווילה המפוארת של הגורודצקים בהרצליה-פיתוח, את הערב איל-גטסבי הגדול.

היה שם אוכל שהיה בהחלט מספיק למלא מיספר רציני של מקרטי אמקור.

הסכס והישראלית

מה אגיד לכם — לאן שלא תלכו, איפה שלא תהיו, מה שלא תקראו — פשוט לא תצליחו להיפטר מהישראליות האלו. אני פותחת את ירחון העירום פליי גירל והנה, קופץ מתוכו השם ישראל, כשמעליו השם מרים דורון. למרות שנשבעתי לעצמי שאצא מישראליות, לא יכולתי להתאפק וקראתי את המיכתב. והנה קטעים נבחרים מתוכו. כותבת מרים דורון מישראל: "אני בת 22, וכמו רוב הנערות בארץ איבדתי את בתולי בגיל 15. מעולם לא הו לי בעיות להגיע לסיפוק מיני, וכאן בא תיאור מפורט ומלא איך ובאיזה אופן מגיעה הגברת דורון לסיפוק מיני. אחר-כך היא מספרת כי מהרע שבו קראה כתבה בפליי גירל על קיום יחסי-מין והשגת מססימום ההנאה והסיפוק מהם, כל בטיחונה העצמי התערער. היא מיכתבה שמיירות ניסיונה הרב במין בקבוצות, בבודדים ובזוגות, דבר שלטענתה מקובל מאוד בישראל, החליטה להשתמש במדריך פליי-גירל, והעלתה ניסיון להגיע לאורגזם בעזרתה האדיבה של בונה.

מאחר יותר ניסתה, עם החבר שלה, שיטות גסטרונומיות למיניהן, שאותן הציע פליי גירל כמישם בודק ליחסי-מין מוצלחים. אך החבר השמרני שלה, שאיתו היא חיה מזה ששנתיים, לא רק שלא נהנה מכל העסק הזה, הוא אפילו התחיל לצאת עם חברתה הטובה ביותר, כרמלה, שאין לה דרישות מוגזמות בענייני מין, ושאינה מחפשת טכניקות חדשות. מוכנת-הכתובה שלי היתה מסמקה, אילו הדפסתי בה את התיאורים המעניינים ואת המילים שבהן משתמשת מרים דורון לתיאור הגאווה וסיבולתיה המיניים. אם מיכתבה היה מופיע בעתון עברי, היה לבטח מכונה פורנוגרפיה. מרים דורון זו, אם היא אכן קיימת, היא ללא ספק בחורה עם דם. עובדה, כשהחבר שלה החל, לדבריה, בוגד בה עם כרמלה, היא לא נשארה בבית ובכתה.

כמו שהיא כותבת בעצמה: "למזלי יש לי ויברטור בעל פעולה כפולה, שבעזרתו אני יכולה להרגיש ניסים ונפלאות ללא עזרתו של החבר שלי. אני למדתי לקח מיחסו של חברי. מהיום אני אשה עצמאית ביחסי-המין שלי, ואינני תלויה ביחסי-אהבה. אני יכולה להגיע לסיפוק בעזרת עצמי."

או אם מישהו מכס מכיר את משוחררת-המין הבינלאומית שלנו, שיבוא ויטפרר לי עליה. אני מבטיחה לך את השער האחורי של העולם הזה.

מוטקה קידר: האפי-אנד

פיות של קיבוץ השומר-הצעיר עיני-החורש, תבו, שאף ילדה לו את בני יחידו, ארץ קידר. הנישואין האלה לא התזיקו מעמד ומן רב. מוטקה יצא לשליחות הלאומית ממנה הוחזר בחשאי, ישר לקבר החי. תמי, שהסכימה לנצל חיי-משפחה עם מי שנגורו לו 20 שנות מאסר לא נראו לה מלבבים כליכך, קיבלה ממנו את הגט מ-בית-הסוהר. היא נישאה בשנית לרב-חובל, ומתגוררת כיום בחיפה.

...מוטקה, שיצא מהכלא בריא ורענן, כאילו 17 השנים לא חרטו אפילו קטמ אחד על פניו, פתח בחיים חדשים. הוא הפך סטודנט מן המגניין בחוג לפילוסופיה של אוניברסיטת תל-אביב, היה שם תלמידו של הדייר משה קרוי ונתגלה כחסיד נלהב של תורת הראנדנים. אולי בהשפעה זו, או בשל סיבות אחרות, עובדה היא ש-אחרי 14 חודשי חירות נמאסו על מוטקה קידר חיי-הבדידות. השבוע הוא נרשם לי-נישואין במישרדי-הרבנות בהרצליה.

...מי שתהיה הגברת קידר היא בתו של הפסל הישראלי הנודע, יצחק דנציגור. היא אלמנה, שבעלה הראשון נהרג בתאור-גת-דרכים. חברות-הביתווח שילמו לה אומ-בם סכום ניכר של פיצויים, אבל לא על הכסף לרבו יחיה האדם. חתונת השניים תיערך בעוד שבועיים. הם יקיימו את ביתם באחת הווילות של כפר שמריהו. מה ש-מראה שלא רק באגדות, אלא גם בחיים, יש אפילו לסיפורים העצובים והמוזעזעים ביותר האפי-אנד.

ישב לו הבנאדם 17 שנים בבית-הסוהר, ורק מעטים במדינה האמינו, אם ביכלל, שהוא עוד ייצא משם יום אחד. והנה, בא היום הגדול והנס התרחש. שערי בית-הכלא נפתחים, והאיש יכול להריח את ריח החופש. מה עושה אדם כזה, ש17 שנה לא טעם את טעם החיים? אפשר הרי למלא מגילות בהצעות ורעיונות.

אבל מוטרדי ("מוטקה") קידר, הלוא הוא מיוצענו האסיר א. זה שלאף אחד במדינה אסור לדעת למה דן אותו בית-דין צבאי ל-20 שנות מאסר, אינו זקוק לרעיו-נות שלכם. יש לו די משלו. והוא גם יכול לחלק לכם כמה, וכך, קצת יותר משנה אחרי שיצא על-תנאי מכלא רמלה, הוא נכנס שוב לבית-הסוהר. הפעם, ביוזמ-תו ומרצונו החופשי.

מה שבטוח הוא שבית-הסוהר החדש, אליו נכנס מוטקה, יהיה קצת יותר סימ-פאטי ומלבב מהציגוקים והאיכסים של רמלה. כי הפעם כובל מוטקה את עצמו בככלי הנישואין. מוטקה, אם תרשו לי להזכיר לכם, לא היה אף פעם הטיפוס הנשוי. בימים הטר-בים של שנות החמישים, כאשר היה אחד הדור-זואנים של ישראל הקטנה, השתטחו הנערות לרגלי מחדרה ועד מבוואת ירוש-לים. גם או לא האמין איש שמוטקה יכניס איפעם את צווארו בריחיים של מוסד-הנישואין. אבל, כדרכו, הוא הפתיע. יום אחד הוא נשא לאשה את אחת היפה-